

Iloa & hyötyä ruukkutarhasta

Parvekkeesta ja pihanurkkauksesta saa pienellä vaivalla iloa läpi koko kasvukauden, kun perustaa puutarhan astioihin ja ruukkuihin.

Teksti **Minna Siltala** | Kuvat **Kekkilä** ja **iStockphoto**

Viherkasvit ulkoilemaan

Kaikki kasvit nauttivat luonnollisesta ilman-
kosteudesta ja runsaasta valosta, joten huone-
kasvit voi viedä ulos juhannuksen alla.
Arimmat kasvit pitäisi siirtää sisälle jo elokuun
puolessavälissä. Ennen kuin kasvit viedään
sisälle, niiden lehdet suihkutetaan vedellä ja
mullan pinta tarkistetaan tuholaisten varalta.

REHEVÄ RUUKKUTARHA rakentuu erilaisista asetelmista ja monen lajikkeen yhdistelmästä. Asetelman voi tehdä pelkistä kesäkukista tai joukkoon voi istuttaa monivuotisia kasveja, kuten ruohovartisia perennoja, köynnöksiä ja pikkupuuta.

Lajeja yhdistellessä kannattaa muistaa muutama perussääntö. Ruukkua kohti riittää yksi vahvan värinen tai kirjavalehtinen kasvi, loput toimittavat taustakasvien virkaa. Korkea rungollinen kasvi tai köynnös ei kaipaa kilpailijoita, vaan matalien kasvien muodostaman kehysten juurelleen.

Pikavihanneksia astioissa

Syötävien kasvien viljely pienissä tiloissa ja erilaisissa astioissa on helppoa ja palkitsevaa. Monet yrtit ja vihannekset viihtyvät ruukuissa jopa paremmin kuin avomaalla. Esimerkiksi basilika, korianteri, salvia ja rosmariini tuottavat runsaamman sadon ruukussa parvekkeen suojassa nurkassa kuin vaihtelevassa säässä avomaalla. Myös tomaatit ja pavut nauttivat astiakasvatuksen tasaisesta lämmöstä ja kosteudesta.

Kesän alussa kylvetyistä lehtisalasteista, retiiseistä ja pinaatista voi kerätä ensisatoa jo kuukauden kuluttua kylvöstä. Niitä kannattaa kylvää aina uudelleen parin viikon välein heinäkuun puoleen väliin saakka, jotta satoa ruukkuihin kesäkuun ensimmäisellä viikolla, ja sadosta pääsee nauttimaan elokuun puolessa välissä. Aurinkoisessa ja suojaisassa paikassa kesäkuun alusta lähtien kasvaneet ruukkutomaatin taimet alkavat punertua heinäkuun lopulla.

Pidemmän kasvukauden vaativat vihannekset, kuten pavut, kylvetään ruukkuihin kesäkuun ensimmäisellä viikolla, ja sadosta pääsee nauttimaan elokuun puolessa välissä. Aurinkoisessa ja suojaisassa paikassa kesäkuun alusta lähtien kasvaneet ruukkutomaatin taimet alkavat punertua heinäkuun lopulla.

Vihanneksista saa myös kauniita asetelmia puutarhanurkkaukseen ja parvekkeelle. Salko- ja ruusupavut kipuvat parhaimmillaan yli kaksimetrisiksi kukkiviksi köynnöksiksi. Kirjavalehtistä salviaa ja timjamaa sekä punalehtistä basilikaa kannattaa istuttaa silmäniloksi, vaikka niitä aikoo käyttää kokkauksessa käyttäkään.

Haasteita ruukkutarhassa

Kastelu ja lannoitus ovat ruukkutarhurin tärkeimmät tehtävät. Kosteus haihtuu astioista helposti ja tiiviisti istutetut kasvit käyttävät ravinteet nopeasti loppuun. Mitä aurinkoisempi kasvupaikka on, sitä nopeammin kosteus haihtuu.

Mehikasvi viihtyy kuumalla parvekkeella.

Pieniä ruukkuja tulisi kastella päivittäin ja isoja parin päivän välein. Paksuissa ruukuissa kasvualusta pysyy kauemmin kosteana. Erilaiset katteet, pikkukivet, kuorikate ja maanpeittokasvit, kasvualustan pinnalla pidättävät myös kosteutta haihtumasta.

Eriyisen tarkkana saa olla etelään avautuvalla lasitetulla parvekkeella. Lasiin takana lämpötila saattaa nousta aurinkoisina päivinä liian korkeaksi. Yli 40 asteen lämpötilassa kasvien yhteyttäminen loppuu ja ne nuupahtavat. Riittävä tuuletus ja sumuttelu viileällä vedellä sekä varjostaminen viilentävät olosuhteita.

Paahteiselle parvekkeelle ja terassille kannattaa valita kuivuutta ja kuumuutta kestäviä lajeja, kuten mehikasveja, maksaruohoja, kaktuksia, koristeheiniä, palmuja sekä jalokärhöjä.

Syötävistä kasveista kasvihuonekurkut ja -tomaatit sekä munakoisot ja chilipaprikat viihtyvät hyvin lasitetun parvekkeen ja paahteisen terassin lämmössä.

Kaikkia ruukkuviljelmää kannattaa lannoittaa heinäkuun loppuun asti. Vihanneksille ja yrteille tarjotaan kasvua kiihdyttävää orgaanista typpilannoit-

teita: kanankakkarakkeilla terästettyä lantavettä tai nokkosvettä, koristekasvit puolestaan jaksavat kukkia kalium- ja fosfaattipitoisen kastelulannoitteen voimalla. ■

Vehreyttä vuosiksi

Havujen ja muiden ikivihreiden kasvien ympärivuotinen kasvattaminen ruukuissa on Suomen oloissa haastavaa.

Lehtensä talvella pudottavat kasvit – japaninvaaherat, hedelmäpuut, ruusut, kärhöt – talvehtivat parhaiten pimeässä ja viileässä.

Ikivihreät, havut, puksipuu, rosmariini, laventeli ja oliivi vaativat talveksi valoisan ja viileän säilytyspaikan joko viherhuoneessa tai verannalla. Ruukkuhavujen talvehtiminen ei ole koskaan varmaa, mutta leutoina talvina ne saattavat selvitä Etelä-Suomessa ulkona suojaisassa paikassa, kunhan ruukku on tarpeeksi suuri. Kasvualustan tulee olla hiekkapitoinen ja siihen lisätään runsaasti ilmavuuden takaavaa lekasoraa. Havun talvehtimistä parvekkeella voi edistää peittelemällä se pakkas-
harsoilla ja eristämällä ruukku styroxilla.

Vinkki

Ruukkukasvit kannattaa siirtää loman ajaksi varjoisaan nurkkaan ja peitellä esimerkiksi hallaharsoilla, jotta kosteuden haihtuminen hidastuisi.

